

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита трябва да се тълкува в смисъл, че допуска издаването на сертификат за допълнителна защита за продукт за растителна защита, който има валидно разрешение за пускане на пазара в съответствие с член 8, параграф 1 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, изменена с Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 година.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 11 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Република Латвия) — Dita Danosa/LKB Līzings SIA

(Дело C-232/09) (¹)

(Социална политика — Директива 92/85/ЕИО — Мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки — Член 2, буква а) и член 10 — Понятие за бременна работничка — Забрана за уволнение на бременна работничка за периода от началото на бременността до края на отпуска по майчинство — Директива 76/207/ЕИО — Равно третиране на мъжете и жените — Член на съвета на директорите на капиталово дружество — Национално законодателство, което позволява уволнението на член на съвета на директорите на капиталово дружество без никакво ограничение)

(2011/С 13/17)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dita Danosa

Отговорник: LKB Līzings SIA

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 10 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 3) — Понятие „работник“ — Съвместимост с директивата на национална правна уредба, позволяваща уволняването на член на съвета на директорите на капиталово дружество без никакво ограничение, отчитащо по-специално бременността на този член

Диспозитив

1. Член на съвета на директорите на капиталово дружество, който предоставя работната си сила на същото и представлява неразделна част от него, трябва да се счита за

притежаващ качеството работник по смисъла на Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО), ако през определен период от време изпълнява дейността си под ръководството или контрола на друг орган на това дружество и в замяна на тази дейност получава възнаграждение. Задължение на запитващата юрисдикция е да извърши необходимите проверки на фактическите обстоятелства, за да прецени дали това е така в спора, с който е сезирана.

2. Член 10 от Директива 92/85 трябва да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която позволява без ограничения отстраняването от длъжност на член на съвета на директорите на капиталово дружество, когато заинтересованото лице има качеството „бременна работничка“ по смисъла на тази директива и когато взетото спрямо него решение за отстраняване от длъжност е основано главно на бременността. Дори да се предположи, че засегнатият член на съвета на директорите няма това качество, това не променя факта, че отстраняването от длъжност на член на съвета на директорите, изпълняващ функции като описаните в главното производство, поради бременност или по причина, основана главно на това състояние, може да засяга само жените и поради това представлява пряка дискриминация, основана на пола, в разрез с член 2, параграфи 1 и 7 и член 3, параграф 1, буква в) от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд, изменена с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg, Германия) — Alketa Xhymshiti/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Дело C-247/09) (¹)

(Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора — Регламенти (ЕИО) № 1408/71, (ЕИО) № 574/72 и (ЕО) № 859/2003 — Социално осигуряване на работниците мигранти — Семейни обезщетения — Гражданин на трета държава, работещ в Швейцария и пребиваващ с децата си в държава членка, на която последните са граждани)

(2011/С 13/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alketa Xhymshiti

Отговорник: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Baden-Württemberg — Тълкуване, от една страна, на Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 186) и, от друга страна, на членове 2, 13 и 76 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), както и на член 10, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74) — Гражданин на трета държава, който работи в Конфедерация Швейцария и пребивава със съпругата и децата си в държава членка, на която децата са граждани — Отказ да се предоставят семейни добавки от държавата членка по пребиваване — Съвместимост на такъв отказ за предоставяне на семейни добавки с посочените по-горе общностни разпоредби

Диспозитив

1. Ако гражданин на трета държава пребивава законно в държава — членка на Европейския съюз, и работи в Швейцария, в държавата членка по пребиваване за него не се прилага Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство, тъй като Регламент № 859/2003 не се съдържа сред общностните актове, посочени в раздел А от приложение II към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано на 21 юни 1999 г. в Люксембург, които страните по това споразумение са задължават да прилагат. В резултат на това не може да се установи, че държавата членка по пребиваване трябва да прилага Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., от своя страна изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71, изменен и актуализиран с Регламент № 118/97, по отношение на посоченото заето лице и на неговата съпруга.

2. Членове 2, 13 и 76 от Регламент № 1408/71, както и член 10, параграф 1, буква а) от Регламент № 574/72 не са относими за гражданка на трета държава в положението на жалбоподателката в главното производство, тъй като положението на същата попада в обхвата на законодателството на държавата членка по пребиваване. Само по себе си обстоятелството, че децата на тази гражданка са граждани на Съюза, не може да доведе до незаконосъобразност на отказа за предоставяне на семейни добавки в държавата членка по пребиваване, след като, както е видно от направените от запитващата юрисдикция констатации, не са изпълнени необходимите за такова предоставяне законови условия.

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 18 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Районен съд Пловдив, България) — Васил Иванов Георгиев/Технически университет-София, филиал Пловдив

(Съединени дела C-250/09 и C-268/09) (¹)

(Директива 2000/78/ЕО — Член 6, параграф 1 — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Университетски професори — Национална разпоредба, предвиждаща сключването на срочни трудови договори след 65-годишна възраст — Задължително пенсиониране на 68-годишна възраст — Обосноваване на разликите в третирането, основани на възрастта)

(2011/С 13/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Пловдив

Страни в главното производство

Ищец: Васил Иванов Георгиев

Отговорник: Технически университет-София, филиал Пловдив

Предмет

Преюдициално запитване — Районен съд Пловдив — Тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Национален закон, позволяващ на университетските професори, навършили 65-годишна възраст, да сключват трудов договор само за определен срок — Национален закон, определящ окончателната възраст за пенсиониране на университетските професори на 68 години — Обосноваване на различното третиране, основано на възрастта

Диспозитив

Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, и по-конкретно член 6, параграф 1 от нея, трябва да се тълкува в смисъл,